

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Ek/233/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250576
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6117250576.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 1/: mal. Š.V. T., T.. XX.XX.XXXX, U. C. Č. XXX/XX, XXX XX H., oprávnenej 2/: mal. D. T., T.. XX.XX.XXXX, U. C. Č. XXX/XX, XXX XX H., obaja zast. zákonnou zástupkyňou (matkou): N. T., T.. XX.XX.XXXX, U. C. Č. XXX/XX, XXX XX H., oprávneného 3/: I. T., T.. XX.XX.XXXX, U. C. I. Č. U. XXX/X, XXX XX M., proti povinnému: I. T., T.. XX.XX.XXXX, U. C. I. Č. U. XXX/X, XXX XX M., o vymoženie výživného s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Denisa Regináčová Mihalová, so sídlom Moyzesova 34, 040 01 Košice, pod sp. zn.: 281EX 38/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 15.06.2020 podanie povinného zo dňa 30.04.2020 označené ako: „Žiadosť o zastavenie exekúcie“ (ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh povinného na zastavenie exekúcie) s prílohou.

2. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že v poradí prvý návrh na zastavenie exekúcie bol podaný povinným podľa ust. § 61k ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku po uplynutí 15. dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie neobsahuje predpokladané dôvody zastavenia exekúcie súdom ustanovené v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Tým podľa názoru exekútora nie sú splnené podmienky pre posudzovanie opodstatnenosti návrhu na zastavenie exekúcie, najmä odôvodnenosť, dôvody a skutočnosti preukazujúce relevantnosť podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný nedoložil ani žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku voči oprávnenému a nenamietal ani odôvodnenosť záväzku voči oprávnenému. Keďže povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí 15. dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, takýto návrh nemá odkladný účinok (§ 61k ods. 4 Exekučného poriadku). Aj keď povinný uvádza skutočnosti, ktoré nastali v lehote do 15. dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, tieto nespĺňajú predpokladané dôvody zastavenia exekúcie (viď obsah návrhu povinného na zastavenie exekúcie). V danom prípade platia obmedzenia ustanovené v prvej a tretej vete § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Oprávnený doposiaľ exekútorovi písomné vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v určenej lehote ustanovenej v § 61k ods. 5 druhá veta Exekučného poriadku nedoručil. Exekútor má za to, že návrh na zastavenie exekúcie podaný povinným je potrebné súdom zamietnuť v celom rozsahu podľa ust. § 61l ods. 1 a 3 Exekučného poriadku z dôvodu, že nie sú splnené predpokladané dôvody zastavenia exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasí (§ 61k ods. 5 tretia veta Exekučného poriadku) a nenastali ani dôvody zastavenia exekúcie exekútorom podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku. V prípade, ak súd napriek tomu zastaví exekúciu podľa ust. § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, exekútor vyčíslí trovy exekúcie samostatným podaním v lehote určenej súdom vo výzve na vyčíslenie trov exekúcie exekútora, t. j. pred vydaním rozhodnutia o zastavení exekúcie.

3. Dňa 13.07.2020 súdny exekútor doručil súdu vyjadrenie zákonnej zástupkyne (matky) oprávnených k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

4. Súd žiadosťou zo dňa 11.11.2020 vyzval povereného súdneho exekútora, aby v lehote 5 pracovných dní odo dňa doručenia tejto žiadosti doložil súdu upovedomenie o začatí exekúcie v tejto exekučnej veci spolu s doručenkou od povinného (pre kontrolu dátumu prevzatia upovedomenia povinným). Súdny exekútor doručil súdu Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 19.02.2018 a požadovanú doručenkou preukazujúcu doručenie Upovedomenia o začatí o začatí exekúcie, z ktorej vyplýva, že povinný prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 23.02.2018. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 05.05.2020, na poštovú prepravu podaný dňa 04.05.2020. Z uvedeného tak vyplýva, že návrh povinného bol podaný po uplynutí lehoty stanovenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (t. j. po 15 dňoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému), ktorá uplynula uplynutím dňa 12.03.2018.2018. V danom prípade tak ide o návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý nemá odkladný účinok a povinný v ňom môže namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

5. Povinný vo svojom podaní (ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie) uviedol, že žiada o zastavenie exekúcie, a to na základe uznesenia Okresnej prokuratúry Košice - okolie, ktorým sa zastavilo trestné stíhanie voči povinnému z dôvodu uhradenia dlžného výživného. Povinný ku svojmu návrhu na zastavenie exekúcie priložil predmetné uznesenie Okresnej prokuratúry Košice - okolie zo dňa 03.09.2018, číslo 2 Pv 260/18/8806-6.

6. Zákonná zástupkyňa oprávnených vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedla, že s návrhom povinného o zrušení náhradného výživného nesúhlasí, nakoľko dlžné výživné nebolo do dnešného dňa uhradené. To, že trestné oznámenie na povinného je pozastavené, je výsledkom dohody pred vyšetrovateľkou, kde povinný peniaze nezaplatil, lebo nemal. Uviedla, že sa dohodli, že ich bude pomaly splácať, preto v papieroch uviedli, že ich zaplatil, aby sa nedostal do basy. Uviedla, že o tomto všetkom vie pani vyšetrovateľka, deti a celá rodina. Uviedla, že chceli predísť tomu, aby deti mali traumu, že otec je v base, preto s návrhom nesúhlasí a naďalej žiada vymáhanie náhradného výživného.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, 7l) pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa §61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

10. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná

zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil.

13. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako aj celý spis. Exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23.11.2016, č. k.: 19P/232/2016-54, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.02.2017 a ktorým bol otec maloletých oprávnených (povinný) zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu maloletého I. výživným vo výške 100,00 Eur mesačne, na výživu maloletej D. výživným vo výške 80,00 Eur mesačne, na výživu maloletého Š. výživným vo výške 80,00 Eur mesačne, ktoré bude zasielať vopred, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca na účet matky maloletých detí, na číslo účtu uvedeného v dohode rodičov.

14. Oprávnení (zast. matkou) si v návrhu na vykonanie exekúcie (v spojení s opravnými návrhmi) uplatnili zameškané výživné (ku dňu podania návrhu; t. j. ku dňu 24.11.2017): vo výške 2 572,14 Eur a bežné výživné vo výške 260,00 Eur mesačne, pričom v doplňujúcich informáciách o vyživovacej povinnosti uviedli, že: „Bežné výživné vo výške 260,00 EUR počnúc mesiacom december 2017 splatné 15.12.2017. Dlhé výživné od 04.02.2017 do 28.02.2017 = 232,14 EUR. 03/2017 do 11/2017 = 2340,00 EUR.“

15. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 07.02.2018 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Denisa Regináčová Mihalová, so sídlom Moyzesova 34, 040 01 Košice, ktorý je vedie pod sp. zn.: 281EX 38/18.

16. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil uznesenie Okresnej prokuratúry Košice - okolie zo dňa 03.09.2018, číslo 2 Pv 260/18/8806-6, ktorým prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie podľa § 215 odsek 1 písmeno h) Trestného poriadku s poukazom na § 86 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona zastavil trestné stíhanie obvineného, lebo zanikla trestnosť trestného činu. V predmetnom uznesení je (okrem iného) uvedené, že: „Uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Košiciach - okolie, OKP, Košice sp. zn. ČVS: ORP-213/1-VYS-KS-2018 z 13.05.2018 bolo podľa § 199 ods. 1 poriadku začaté trestné stíhanie a uznesením zo 06.06.2018 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie I. T. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: v obci M., B. Y. - B. a inde aj napriek právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23.11.2016, pod číslom 19P/232/2016-54, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2017, na základe ktorého je povinný prispievať na výživu mal. I..T., T. XX.XX.XXXX výživným vo výške 100 € mesačne, na výživu mal. D..T., T. XX.XX.XXXX výživným vo výške 80 € mesačne a na výživu mal. G..T., T. XX.XX.XXXX výživným vo výške 80 € mesačne, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca na účet matky detí N. T., T. XX.XX.XXXX, U. H. M., O. Y. Č.. X, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, teda od 04.02.2017, kde si túto povinnosť od februára 2017 do 06. 06. 2018 neplnil, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 3.604,95 €. Po vykonaní dokazovania v skrátenom vyšetrovaní bol tunajšej prokuratúre podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku predložený spisový materiál s návrhom vyšetrovateľa na rozhodnutie podľa § 215 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku s poukazom na ust. § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže obvinený dlžné výživné uhradil v celom rozsahu. Preskúmaním vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že návrh vyšetrovateľa je dôvodný. V priebehu skráteného vyšetrovania boli vypočutí obvinený, poškodená, taktiež zabezpečené listinné dôkazy, preukazujúce pracovné, majetkové, zárobkové a sociálne pomery povinnej a oprávnenej osoby. Obvinený I. T. v zápisnici o výsluchu zo dňa 31.07.2018 uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že si neplní riadne vyživovacu povinnosť a je dlžný za obdobie pred exekučným konaním od februára doteraz. Dňa 27. 08. 2018 obvinený I. T. uviedol, že bývalej manželke uhradil celé dlžné výživné a to sumu vo výške 3.447,54 €, taktiež jej vyplatil aj výživné za mesiac august 2018 vo výške 260 €, toho času jej nedlhuje nič. Dňa 01.08.2018 bola vypočutá poškodená N. T. ktorá uviedla, že za obdobie od februára 2017 dlh na výživnom u obvineného predstavuje sumu vo výške 3.447,54 EUR. Následne dňa 23.08.2018 v zápisnici o výsluchu vypovedala, že Martin Nedbal celú túto sumu uhradil a to tak, že sumu vo výške 1.040 €, ktorú je potrebné zaslať Úradu práce jej vyplatil na účet a zvyšnú sumu vo výške 2.407,54 € jej vyplatil v hotovosti. Ku dnešnému dňu jej na výživnom nedlhuje nič.“ Súd uvádza, že dôkazné bremeno o zániku dlhu zaťažuje povinného, pričom povinný predložením uznesenia Okresnej prokuratúry Košice - okolie zo dňa 03.09.2018, číslo 2 Pv 260/18/8806-6 preukázal, že v období od februára 2017 do 06.06.2018 nemá voči oprávneným dlh na výživnom, keďže predmetným uznesením prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie podľa

§ 215 odsek 1 písmeno h) Trestného poriadku s poukazom na § 86 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona zastavil trestné stíhanie obvineného, lebo zanikla trestnosť trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keďže povinný (obvinený) uhradil dlžné výživné za obdobie od februára 2017 do 06.06.2018 vo výške 3 604,95 Eur. Dôkazné bremeno preukázania svojho tvrdenia sa tak presunulo na oprávnených (zast. matkou), ak oprávnení (zast. matkou) uviedli vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, že povinný má voči oprávneným neuhradené zameškané výživné (za obdobie od februára 2017 do 06.06.2018), mali svoje tvrdenie podložiť relevantnými dôkaznými prostriedkami, čo však oprávnení (zast. matkou) neurobili, čím neuniesli bremeno svojho tvrdenia. K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.06.2020, sp. zn.: 16Ek/1547/2019, v ktorom sudca (v bode 14. odôvodnenia) uviedol, že: „... Sudca po preskúmaní dôkazných prostriedkov predložených účastníkmi konania v sťažnostnom konaní uvádza, že dôkazné bremeno o zániku dlhu zaťažuje povinného, pričom povinný predložením rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 6T/106/2018-202 zo dňa 17.07.2019 preukázal, že v období od 1.1.2014 do 31.8.2017 nemá voči oprávnenej dlh na výživnom, keďže bol rozhodnutím súdu v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy, ktorého sa mal voči oprávnenej dopustiť v období od 01.01.2014 do 31.08.2017, kedy bola výška výživného určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/273/2008-15 zo dňa 25.06.2008, následne rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Cop/3/2017-70 zo dňa 08.02.2017 a rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 5Pc/7/2016-58 zo dňa 11.05.2017 a to z dôvodu, že trestnosť činu zanikla tým, že povinný svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, pričom trestný čin zanedbania povinnej výživy nemal na oprávnenú trvalo nepriaznivé následky. Táto exekúcia prebieha na vymoženie zameškaného výživného za obdobie 01/2017-08/2017, čiže za obdobie, za ktoré bol povinný ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom súd v trestnom konaní na podklade vyjadrení účastníkov vyhodnotil, že trestnosť trestného činu za uvedené obdobie zanikla. Následne sa dôkazné bremeno preukázania svojho tvrdenia presunulo na oprávnenú, ak oprávnená trvala na tom, že povinný má voči nej neuhradené výživné, mala svoje tvrdenie podložiť relevantnými dôkaznými prostriedkami, čo však oprávnená neurobila, čím neuniesla bremeno svojho tvrdenia...“ Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že z predmetného uznesenia zároveň vyplýva, že samotná zákonná zástupkyňa oprávnených uviedla na výsluchu konanom dňa 23.08.2018, že celé zameškané výživné už povinný uhradil a že povinný ku dňu konania výsluchu (t. j. ku dňu 23.08.2018) na výživnom nedlhuje nič. Všetky úhrady celého zameškaného výživného boli vykonané až po začatí exekúcie (ktorá sa v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, začala dňa 14.02.2018, keď bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie), keďže z predmetného uznesenia vyplýva, že ku dňu konania výsluchu matky oprávnených, t. j. ku dňu 01.08.2018 povinný nezaplatil ani časť zameškaného dlžného výživného. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z výsluchu povinného zo dňa 31.07.2018, na ktorom uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že si neplní riadne vyživovaciu povinnosť a je dlžný za obdobie pred exekučným konaním od februára doteraz. Súd mal tak na základe vyššie uvedených skutočností za preukázané, že povinný uhradil celé zameškané výživné (za obdobie od februára 2017 do 06.06.2018 vo výške 3 604,95 Eur) až po začatí exekúcie, pričom exekúcia bez ďalšieho v tejto časti končí a súd rozhodnutie nevydáva. Splnenie dlhu je dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak ku plneniu došlo mimo vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súd uvádza, že povinný nepreukázal, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie uhradil zameškané výživné, ktoré ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. ku dňu 24.11.2017) predstavovalo sumu vo výške 2 572,14 Eur, pričom povinný nesie dôkazné bremeno, aby preukázal skutočnosti ním tvrdené v návrhu na zastavenie exekúcie a takéto skutočnosti musí preukázať relevantnými dôkazmi (v zmysle konštantnej judikatúry dôkaz o zániku dlhu zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného: viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 4 Cdo 83/02 zo dňa 30. júla 2002). Návrh na vykonanie exekúcie bol tak podaný dôvodne, v dôsledku čoho si oprávnení (zast. matkou) dôvodne uplatnili aj trovy exekúcie v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 23,52 Eur /trovy za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora/, ktoré je povinný oprávneným (zast. matkou) povinný uhradiť. Povinný je zároveň povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora. Súd uvádza, že povinný nijako nepreukázal uhradenie trov exekúcie oprávnených, ani uhradenie trov súdneho exekútora, pričom v zmysle konštantnej judikatúry dôkaz o zániku dlhu zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného: viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 4 Cdo 83/02 zo dňa 30. júla 2002. K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.02.2019, sp. zn.: 68Ek/1534/2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 31., 33. a 35 odôvodnenia) sudca (okrem iného) uviedol, že: „V prejednávanej veci, súd po preskúmaní súdneho spisu zistil, že oprávnený žiadal

vykonať exekúciu na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 29.10.2018, kedy sa voči povinnému začalo exekučné konanie. Exekúcia sa začala dňa 31.10.2018, doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Dňa 12.11.2018, t.j. po začatí exekúcie, povinný uhradil oprávnenému sumu vo výške 2.054,04,-EUR, ktorá predstavuje uhradenie istiny vo výške 2.044,04,-EUR a príslušenstva istiny vo výške 10,-EUR. Povinný tak uhradil oprávnenému vymáhaný nárok v celom rozsahu. ... Sudca považuje za potrebné uviesť, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku) tak, ako ho dňa 13.11.2011 navrhoval povinný, je daný iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Ak však nastane splnenie nároku oprávneného povinným po začatí exekučného konania, v tomto prípade po začatí exekúcie (bola začatá dňa 31.10.2018 a nárok oprávneného bol splnený dňa 12.11.2018), nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t.j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Postup vyššieho súdneho úradníka a ani jeho rozhodnutie preto nemožno považovať za správne. Návrh povinného mal byť správne zamietnutý a súdny exekútor mal pokračovať v exekúcii vymáhaním trov exekúcie od povinného. ... Vyšší súdny úradník nesprávne postupoval, keď rozhodoval o trovách exekúcie, nakoľko ako už sudca uviedol, v danom prípade nemala byť exekúcia zastavená a súd teda nemal rozhodovať ani o trovách exekúcie. ... „

17. Súd už len pre úplnosť poukazuje na § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymozenie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne a na § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, podľa ktorého pri exekúcii na vymozenie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

18. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

19. Súd má za to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.